

וישב

כ"ג כסלו תשפ"ו
גליון מס' 579

"את אחי אנוכי מבקש
הגידה נא לי איפה הם רעים"

(פרשת וישב)

תפסיק להתלונן!

הרב אפרים שרבי שליט"א

כשעם

ישראל היו במדבר, דבר אחד היה חוזר על עצמו תמיד, התלונות. כמעט על כל דבר הם היו מתלוננים, כשקוראים את הפסוקים ממש קשה להכיל. פעם אחת האוכל לא טעים, פעם אין מים, פעם למה לקחתם אותנו למדבר, פעם האבטיחים במצרים היו יותר טעימים, פעם הבצלים, אפילו על השום "נִכְרְנו אֶת הַדָּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם אֶת הַקְּשָׁאִים וְאֶת הָאֲבֻטְחִים וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת הַבָּצְלִים וְאֶת הַשּׁוּמִים".

משה רבינו לא פעם ולא פעמיים איבד את הכוחות, וביקש מהבורא יתברך שיעביר אותו מתפקידו וימנה משהו אחר תחתיו "לא אוכל אֲנִי לְבִדִּי לְשִׂאת אֶת כָּל הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מְאֹד" – תחפש לי מחליף, אני מאבד את הבריאות 'עוד מעט וסקלני'.

קשה להתמודד עם נרגנות, משה רבינו הסביל הגדול ביותר לא עמד בזה. מהי נרגנות? נרגנות היא טבע להתלונן. ואותם אנשים בעלי תלונות, נשארו במדבר ונפטרו במדבר, גם הקב"ה לא רצה להמשיך אתם.

כמה עצוב!

אחד הדברים הקשים, אומר החפץ חיים, זה אדם שלא יודע להיות מרוצה. אחד שתמיד ימצא מה לומר. היום אני מבין שאדם שרגיל להתלונן זה חולי, חולי שצריך הרבה תפילות בכדי להתרפאות ממנו. אדם כזה יסבול ויסבלו ממנו בכל תחום בחיים, האשה, הילדים, בעבודה, בטיולים, בבית הכנסת, מהגבאי מהחזן ואפילו מהרב, לעולם הוא לא ייהנה משום דבר, ואף אחד כמובן לא ייהנה ממנו לפני הכל יקירי, לאהוב את החיים.

סיפרו תלמידיו של החפץ חיים, שבכל לילה כשהיה שוכב על מטתו הוא היה נרדם מתוך תודות לה! עם יד על הלב אני אומר, שלחפץ חיים היה את כל הקרדיט להתלונן, על היתמות שלו, על

הילדות הקשה, על העוני שלו, על כל כך הרבה משברים וכאבים. אך הצדיק לא חיפש אשמים, הוא ידע שלחפש אשמים זה עונש, עונש שמביא רק עצבות ומרירות שלא נגמרת.

הוא חיפש את הטוב והוא מצא "מעולם לא עזבת אותי", "אני אסיר תודה שזיכית אותי לכתוב שלושים ספרים", "על החתנים הטובים שנתת לילדות שלי", "תודה על הילדות שלי שכל כך הרבה ילדים נחטפו ואותי השארת" כך בכל לילה, עד שעניו היו נעצמות. איש כזה איפה שתניח אותו הוא יקום בבוקר שמח.

גם מי שיעמוד מאתנו ויגיד לעצמו, 'די, אני מקבל עלי יותר לא להתלונן ולא לעקם את האף, לא לאשה, לא לילדים, לא בפרנסה, רוצה להרגיש סיפוק מהחיים, רוצה להגיד תודה על כל כך הרבה, הוא יתחיל לחיות. בדוק ומנוסה!

הרב ר' יעקב אדלשטיין זצוק"ל, רבה של רמת השרון, היה מלאך ה', בשנותיו האחרונות הוא עבר ניתוח שנטל ממנו את כוח הדיבור. אותו צדיק שמבוקר עד ערב היה רגיל רק לדבר דברי תורה, לדרוש ולחזק, במשך חודשיים שלמים היה שוכב בשתיקה ומדבר על ידי פתקים.

לאחר חודשיים, נכנסו הרופאים לחדרו והודיעו לו שבזמן הניתוח הושלם בגרוננו תותב מיוחד, והחליטו כעת לבדוק האם התותב הזה אכן יחזיר לו את כוח הדיבור. התיישבו הרופאים לפני הרב ואמרו לו: "פשוט הרב ילחץ עם אצבעו על הגרון וידבר", הרב היה המום. כל הסובבים בחדר התרגשו מאוד לראות האם הניתוח יוכתר בהצלחה, ומה יהיה המשפט הראשון שיוציא הרב מפיו לאחר חודשיים שלא דיבר. הרבה מן הסובבים האמינו שהדבר הראשון שהרב יוציא מפיו, הוא הכרת תודה לצוות הרופאים על כל המאמץ והשתדלותם העצומה בכל אותה תקופה. המתח היה רב, הרב הושיט את אצבעו על הגרון ואמר: "מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה

המשך שיחת הרב בעמ' 2 <

המתח היה
רב, הרב הושיט
את אצבעו על
הגרון ואמר...

העלון טעון נגינה • נא לא לקרוא בשעת התפילה

זמני התפילות והשיעורים

זמני השבת

הדלקת נרות
לנוהגים 40 דק'
16:00 16:20
יציאת השבת
יציאת השבת (ר"ח)
17:45 17:11
*ירושלים

7:45 שחרית (ישתבח' 8:10)
13:15 מנחה גדולה בלבד חורף/קיץ
20:30 יום א' בלבד > השיעור המרכזי
עם מו"ר הרב אפרים שרבי שליט"א
19:00 ימים א'-ד' שיעור א' (עם מוסד אברכי חסד)
19:30 ימים א'-ד' שיעור ב' עם מו"ר
הרב אפרים שרבי שליט"א
20:15 ערבית מרכזית בימים א'-ה'

שעה לפני הנץ שחרית א'
7:45 שחרית מניין מרכזי עם מו"ר (קורבנות)
12:30 מנחה מניין א'
13:00 שיעור בהלכה ובאגדה עם ר' יונתן יגן שליט"א
14:00 תהילים לבנים ובנות
15:00 מנחה מניין מרכזי עם מו"ר
15:30 שיעור בהלכה עם מו"ר
שיעור רב מקדיים
שיעור מסיילת ישרים עם מו"ר
צאת השבת
30 לפני
צאת השבת
בצאת השבת בדיוק

12:30 מנחה גדולה
עשרים דק' מנחה ערב שבת
לפני השקיעה לאחרונה קבלת שבת ודרשה
מפי מו"ר הרב אפרים שרבי שליט"א

במרכז הרוחני מנחת אפרים
רח' האלמוג, ירושלים

באר החסידות

אוצרות מלכות החסידות

להפיץ את האור בעולם

כל

ענינו של חג החנוכה הוא להפיץ אור בעולם,

שהרי עיקר מצות החג הוא להדליק את נרות החנוכה בפתחים ובחלונות הפונים לרשות הרבים ולהאיר את העולם. וזהו על ידי לימוד התורה והפצתה ברכים על מנת להאיר את העולם כולו באור התורה, על דרך שאמרו בית הלל בנוגע להדלקת נרות החנוכה: "יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך", וכמו כן בלימוד התורה צריך להיות תמיד בבחינת מוסיף והולך ללא הפסק. (אמרי נועם). יש כח באור העצום שמאיר בנרות החנוכה להאיר אפילו את ליבם של הרחוקים ביותר מדרך ה' – אלו שמורדים בבואר ועוברים על רצונו במזיד ובמרד – ולהכניס הרהור תשובה בליבם, עד שתכלה רגלם של המורדים מן השוק וישובו כולם בתשובה שלימה. (הרבי מליובאוויטש)

"המדליק" את חבריו...

מקומו של השמש למעלה משאר נרות, כי מי שמדליק את "נר ה' נשמת אדם" של חברו, מתעלה למדרגה עליונה אף מזו של האדם שאת נשמתו הדליק. (הרבי מליובאוויטש).

נר קטן באמצע החורף

לאחר סוכות, בבוא החורף הגדול, כשנזכרים ומתבוננים שעתה הולך ומתקרב חורף ארוך כזה, ואנו נמצאים בתוקף חשכת הגלות, ואין לנו ימים קדושים ונעלים, שנוכל להתחזק בהם ולהתחמם לאורם, עד

המשך שיחת הרב

רבה אמונתך". זה היה המשפט הראשון שלו, עם כל התקופה של הכאב והצער, תודה על כל שנייה שאתה מלווה אותי בחיים.

איש כזה, גם אם יגור בדירת תבן יהפוך אותה לזהב. אם ישלמו לאדם מאה אלף מדי חודש, ויגבו ממנו מאתיים שקל אין זו שאלה שהוא יצא מחורו. כל חודש משלמים לנו מיליונים ואנחנו עסוקים במאתיים שקל שלקחו. דוגמא הכי קטנה, ילדים בריאים, אני לא אפרט, אך יש אנשים שהיו נותנים את הנשמה שלהם לקבל ילד בריא, או לקבל את הילד בחזרה... רק העיוור מעריך כמה מתוק האור לעיניים.

פעמים רבות מסובבים מן השמים צער לאדם רק בכדי שיעריך מה יש לו בבית. האשה קצת לא מרגישה טוב, כל העול של הבית על הבעל, הבעל קצת לא מרגיש טוב פתאום היא מבינה כמה הבית חשוב כשהוא לא מתפקד, ילד קצת לא מרגיש טוב לפתע מבחינים ההורים כמה יפה היום שהוא חוזר מהלימודים עם ילקוט על הגב ומחייך. צריך ללמוד לאהוב את החיים, חבל שהתרגלנו.

ביקרתי בבית חולים יהודי שנפגע ע"י רכבת, היה כל כך כואב לראות אותו שוכב שם מחוסר הכרה, הכל משותק, ואת ההורים שלו עומדים מן הצד חסרי אונים, יהי רצון שהקב"ה ישמח אותם.

אך עם כל הכאב, כשיצאתי משם והאצבעות שלי לחצו על כפתור

ימי הפסח, אזי רעדה תאחזנו שלא ניפול חלילה ברשת העצבות ומכמורת היאוש רחמנא ליצלן, וצריך רחמים מרובים לעבור ימים אלו בשלום.

לכך ריחם עלינו בעל הרחמים, והדליק לנו באמצע החורף נר קטן – נר חנוכה, המזהיר לכאן ולכאן, והמאיר לנו את הדרך בימים הקודמים לו ובחצי החורף אשר לאחריו, ונותן לנו כוח ותעצומות להחזיק מעמד עד ימי החג. (ר' שלום מקאמינקא).

על מה אתה מברך "שהחיינו"!

כשהדליק האדמו"ר מבלוזהוב, נר חנוכה בצריפו שבמחנה ההשמדה "ברגן-בלז", פנה אליו לאחר שבירך את הברכות, יהודי שפרק עול תורה ומצוות ושאלו: "רבי ידוע אתה כאיש חכם ופיקח. מבין אני את רצונך להדליק נר חנוכה ולברך את שתי הברכות הראשונות "להדליק נר" ו"שעשה נסים", אך כיצד יכול הרבי לברך בשעה קשה זו את ברכת "שהחיינו", בעת שאלפי יהודים מתייסרים מסבל ואחרים מובלים למוות בכל מיני מיתות שונות ומשונות. האפשר לברך על כך? שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

הצדק עמך – יהודי יקר, השיב הרבי מבלוזהוב, אכן גם לי עלתה אותה מחשבה בעת שבירכתי "שהחיינו", ושאלתי את עצמי מה טעם לברכה זו בשעה נוראה וקשה שכזו. יגעת במוחי לחפש הסבר שיצדיק את ברכת "שהחיינו" בשעה נוראה זו, ואכן בשעה שבירכתי הבחנתי שמאחורי עומד קהל גדול של אסירים יהודיים, שעל פניהם נראה שהם מוכנים להאבק על יהדותם, על זה בירכתי "שהחיינו". על כך שיהיה גם בתנאים קשים שכאלה, מוכנים למסור נפשם על יהדותם. (פרדס החנוכה).

המעלית והרגליים נכנסו למעלית, איני יכול להסביר את ההערכה שהייתה לי ואת הנשימה העמוקה שנשמת. אסיר תודה.

באחד הפעמים כשסיימתי את השיעור בבית הכנסת מוסיף ודיברתי בנושא זה, סיפר לי משהו מעשה שאירע לו עם חכם בן ציון אבא שאול זצוק"ל. הוא סיפר, שבאחד השיעורים של הרב ביום שבת, קרא לו הרב באמצע השיעור ולחש לו אם יוכל ללכת לביתו ולהביא לו את הכדורים, מכיוון ששכח להביאם. "רצתי בשמחה לעשות רצון הרב" סיפר האיש, "ותוך כמה דקות הייתי כבר בבית המדרש עם הכדורים, הרב הודה לי מאוד ובירך אותי".

מאותו היום, סיפר האיש, בכל פעם שהרב היה פוגש אותי ברחוב, הוא תמיד היה אומר לי תודה רבה לך על הכדורים. כך במשך שנים רבות. הוא ידע להיות אסיר תודה.

לבת שלום עם ישראל! אפרים שרבי

והבית בהיבנותו

הרב שמעון שורתי שליט"א

בניית אישיותו של ראש המשפחה (חלק ז)

בעבר

הבאנו את דברי קדשו של ר' שלמה וולבה זצ"ל: "כל אישה רוצה שבעלה יהיה הקובע בענייני הבית וינהיג את הבית... ומטבעה היא רוצה להישען על בעלה ולראותו כמנהיג בחייה" - לכל אישה יש צורך נפשי להישען ולהיתמך על ידי בעלה, אדם שצריך להישען זאת אומרת שמרגיש שאינו יציב, ועל ידי אותה השענות הוא מרגיש שהוא עומד בבטחה. **מהי אותה הישענות?** עלינו לבדוק במה האישה מרגישה לא יציבה, ובאילו עניינים צריך להיות הבעל לאשתו 'קרקע מוצקה' שבעזרתה יוכל לתת לאישה ללכת בביטחון מלא בחייה

ממנו: 'אין מה לפחד צדיקה שלי ואין שום סיבה להיות מודאגת הקב"ה אתנו...' (וכמובן יקשיב לה, יכיר בקושי שלה, ולא יזלזל במה שאומרת) כמה אישה שמחה לשמוע את המילים האלה מבעלה.

כמה אישה צריכה בעל שידע ל'הרים' אותה שהיא עצובה, שעוברת תקופה קשה, שידע לשמח אותה, להגיד את המילים הנכונות בזמן הנכון. את הבעל האופטימי שתמיד ידע לעודד ולנבא 'טוב... אישה שיש לה את זה תמיד יהיה לה כוחות לעבור הכל! שיש פה משהו אחד שלא מאבד שליטה מכל דבר קטן.

"שהוא נשבר, אני נשברת" אמרה האישה...

נסביר את הדברים יותר... לפני כמה שבועות אשתי שתחי' דיברה עם אישה שעוברת קשיים גדולים בחייה, ביניהם בעיות רפואיות, נפשיות וגופניות, גם בעלה של אותה אישה קיבל 'מסלול לא קל' וגם הוא עובר כמה וכמה בעיות עם עצמו, האישה אמרה לאשתי משפט שמסביר בדיוק את הדברים שאמרנו ובצורה הכי ברורה שאפשר, היא אמרה: **"אני יכולה לעבור את כל הניסיונות שלי ולהישאר שמחה, לקבל מה שה' נותן לי באהבה, אך דבר אחד שובר אותי לרסיסים, - שאני רואה את בעלי נשבר, אני מרגישה שאין לי כוחות להתמודד..."**

זהו מקרה קצת קיצוני, אך האמת שלאחרונה שמעתי את הדברים כמה וכמה פעמים, כל אחת מתנסחת בדרכה שלה אבל בשורה התחתונה עומד לו משפט אחד והוא צורך נפשי גדול לכל אישה: "אישה צריכה גבר חזק" - לא כוחני, לא אחד שמרים את הקול בבית, זה לא חזק, זה חלש, חזק יכול להיות אפילו אדם עדין נפש, אך יש בו חוזק וחוסן נפשי ובעל אמונה, חזק הוא אותו אחד שמשדר תמיד תחושה בטחון, שלא מתרגש מכל דבר, שלא נבהל מכל בעיה, ולא כל רוח קטנה מפילה אותו, גם שהמצב הכלכלי דחוק מאד, תמיד מרגיע: "אשתי אל תדאגי לרגע, אנחנו נצא מזה..." ה' לא עוזב אותנו...", שהחודש לא יודעים מאיפה תרד ה'הוראת קבע' של גני של הילדים, "היה בסדר... אני מבטיח לך..." שיש בעיות בריאותיות, הוא יודע לומר יש רופא אחד בשמים, הם לא קובעים כלום...". שיש בעיות עם הילד והיא שואלת 'מה יהיה אתו...?!' 'עד מתי זה ימשיך ככה?!' הוא ידע להשיב את התשובה הנכונה שתתן לה כוח, שתחזיר לה את החיוך לפנים, וגם אם אין לו פתרונות, אם יאמר: 'נלך היום לכותל, נתפלל, לקב"ה יש פתרונות להכל... נעשה את שלנו הוא יעשה את שלו...' כמה פעמים שומע הבעל מאשתו בשבוע את המילים 'אני מפחדת ש...' אני מודאגת כי...! 'מה יהיה עם...' והבעל צריך לדעת אילו מילים היא מחכה לשמוע

נופש בבית החולים...

סיפר לי אדם שחלה במחלת הסרטן הארורה - לא על אף אחד בישראל - לאחר ניתוח קשה נאלץ לשהות מספר ימים בבית החולים, הגיעה שבת קודש ונשאר הוא ורעייתו לשבות בבית החולים, רחוקים מהבית ומהילדים, עייפים מאד, שם באחת המחלקות הלא נעימות - בלשון המעטה - העבירו את השבת. במוצ"ש אמרה לו אשתו: "תדע לך, שזו השבת הכי מחזקת, מצחיקה, ומהנה שהייתה לי בחיים, הרגשתי יותר מנופש..." המשיכה וסיפרה האשה מה נתן לה את הכוח... "היית כל כך חלוש וכאוב, אך עדיין נשאת שמח... עמדת בניסיון בצורה הטובה ביותר שיכולה להיות..." שאלתי את הבעל אם באמת כך היה, והוא אישר, והוסיף שהלכו לבית הכנסת בכוחות האחרונים על כיסא גלגלים, התפללו בשמחה, ועשו קידוש בשמחה, לקחו את הצער הגדול, והפכו אותה לשבת של התקרבות, התקרבות לה' והתקרבות אחד לשניה... זה מה שנתן לה חוזק! היא הרגישה במלון חמישה כוכבים, לראות את בעלה במצב כל כך לא פשוט, במצב שהרבה היו 'מתרסקים' ובעלה במקום זאת מתנהג כאחד האדם, נותן לה תשומת לב, אוכל איתה שותה איתה צוחק איתה, מחזק אותה באמונה... נכון אולי זה לא סיפור רגיל, אבל רק שנראה עד היכן הדברים מגיעים.

הערה חשובה לאישה: אמנם אף את הגברת צריכה לדעת, איננו מלאכי השרת, ובהחלט יכול לקרות שהבעל יעבור תקופות קשות מצבי רוח משתנים, ופעמים אף משברים, וכאן בדיוק את נכנסת לתמונה, גם את אינה פטורה, ועליך לעודדו ולהרימו וזה דרכו וכוונתו של הבית היהודי, שתמיד מרימים זה את זה ותומכים זה בזה וזה אחד היתרונות הגדולים שיש בשותף לחיים, שתמיד יש משהו מאחוריך. [כמובן אם רוצה לעבור את החיים בשמחה צריכה צריך לעבוד כל ימיה בעבודה על אמונה, חזו שיחה בפני עצמה]. ה' יזכנו.

בית שלום ואהבה, שמעון שורתי!

בימים ב'ה': מיד לאחר השיעור > תפילת ערבית

יום ה'

19:30-20:15

אור חכמי ספרד
תורת מן הרב עובדיה הרב קצ'צ'ין, הרב עטייה ועוד

יום ד'

19:30-20:15

הלכה בעיון
מקורות, שיטות הפוסקים ויישום הלכה בחיים

יום ג'

19:30-20:15

קריינא דאיגראתא
מכתבי הסטייפלר זצ"ל חיזוק עמוק לנפש

יום ב'

19:30-20:15

הלכה למעשה
הלכה אקטואלית ופסיקה יומית

יום א'

20:30-21:15

השיעור המרכזי
אמונה, עבודת הלב ותיקון המידות

לוח השיעורים

עם הרב אפרים שרבי שליט"א

במרכז הרוחני **מחנה אפרים** רח' האלמוג 2 גילה ירושלים

הלל פתח אברהם מנחם אברהם

הלכות אקטואליות

ההלכות על פי דרכו של מו"ר
מורנו רבנו **עובדיה יוסף** זצוק"ל
מומשי דרכו הראשל"צ הגאון הגדול
מו"ר הרב **יצחק יוסף** שליט"א

החמין התייבש!?

שאלה: האם מותר להוסיף מים לחמין (טשולנט) בכדי שלא יתייבש או יישרף? \ עוד אופני היתר למנוע שריפת החמין

יתן שקית 'קוקיס' עם מים: החושש משריפת החמין, עצה טובה שקודם השבת, יתן מים בשקית 'קוקיס' סגורה בסיר, ואם רואה בשבת שהתאדו המים, יפתח את השקית וישפכו המים לתבשיל, ויזהר להוציא את השקית עם מעט אוכל, כדי שלא יכשל באיסור משום בורר פסולת מתוך אוכל.

על ידי מצקת: יתן מצקת בתוך המיחם וישהה אותה במים עד שיעלו הרתיחות בתוך המצקת, ואז יכניסה לחמין ויקפיד להשקיעה ולא לערות את המים מלמעלה. [ישנה מחלוקת גדולה בעניין מצקת האם דינו ככלי ראשון או כלי שני, ובפרט אם משהה אותה שבזה כבר יותר מוסכם שהוא כלי ראשון, ולכן בצירוף שני המקלים באין ביטול אחר ביטול בלח מותר. ועי' בעניין מצקת בחזו"ע ח"ד עמ' שסב, וכן התיר במפורש בהליכות שבת ח"א עמ' קפח, ומבואר שם שמיקל יותר ואף בלא השהה, אך נראה שעדיף שישהה אותה זמן מה וכנ"ל].

לומר חברו שהוא מבני אשכנז: מותר לספרדי לומר לחברו אשכנזי שיוסיף מים חמים לחמין. [כיון שאומר לו לעשות דבר שמותר לו לעשותו כפסק הרמ"א (כנ"ל) שהאשכנזים קבלו הוראותיו. והוא הדין להיפך, שמותר לאשכנזי לומר לחברו ספרדי לעשות דבר שמותר לו לעשותו כפסק מרן השולחן ערוך]. [חזו"ע שבת ד שצו] וראה פרטי הדין לבני אשכנז בספר הלכ"ב רנ"ג סמ"ה ומה שיש לחשוש].

להפריד הסיר מהפלטה כדי למנוע החום: יתן מחבת ריקה בין הפלטה לסיר, וכך יתמעט חום הפלטה ולא יישרף החמין. [שולחן ערוך סימן רנ"ג ס"א] **לשפוך החמין לסיר אחר:** ישפוך את החמין שהוא עתה כלי ראשון, לסיר אחר, שבזה נהפך לכלי שני, יוסיף בו מים מועטים מאד מהמיחם, שהרי כלי שני לא מבשל, ויחזירהו לפלטה כדין תבשיל שרובו יבש. [תשובה בבתי"י ממרן הגר"ע זצוק"ל. הובא בקובץ מאור ישראל שבת עמוד ז'. וראה עוד בחזו"ע שבת ד שפח ובקיצור חזו"ע מהדו"ח עמ' קנא]

בית שלום, שמואל, שמואל

להערות והארות: 055-6700235

מצוי מאד שמבחינים בשבת שהתאדו הנוזלים שבחמין [טשולנט] והחמין כבר מבושל כל צרכו, אלא שחוששים שעד שיגיע עת האכילה הוא כבר ייחרך ויצטמק, ורוצים להוסיף לתוכו מים חמים מהמיחם במטרה שלא יישרף או שלא יתייבש, ויש לשאול האם מותר להם לעשות כן בשבת ואם לא, כיצד בכל זאת יוכל 'להציל' את החמין שלא יישרף.

להוסיף מים והדין במים חמים: קודם כל הדבר פשוט שמים רגילים שאינם התבשילו וודאי שאסור להוסיף שהרי יש בזה איסור ביטול גמור בשבת, אמנם גם לגבי מים חמים מן המיחם, שכבר נתבשלו ועדיין בחימומם, כתב בשולחן ערוך (רנ"ג ס"ז) וזו לשונו: "יש למחות ביד הנוהגים להטמין קודם השבת קומקום של מים חמים, ונותנים אותם לתוך הסיר בשבת כשהתבשיל מצטמק" ועל פי זה כתבו הפוסקים שלמנהג בני ספרד אסור להוסיף מים חמים, אמנם למנהג בני אשכנז יש להקל. [ומקור השו"ע מדברי רבנו יונה, ואף שמותר להחזיר תבשיל לח חם שהיה סולדת בו, וכאן לכאן יוצא שאסור? כתב רבנו יונה, שנאמר וכשמערה את המים לתבשיל פוסקת רתיחתה מיד ואין בהם כח לבשל (שעיריזי מכלי ראשון, י"א שאינו מבשל כלל - ר"ח, הר"ף, הרשב"ם, הרשב"א, המאירי ועוד, וי"א שמבשל רק כדי קליפה ומדרבנן, תוספות וכו"פ מרן, ועתה הם מתבשלים שוב בסיר. אבל כשמחזיר תבשיל לח חם, תמיד נשאר התבשיל בחום של כלי ראשון ואין בו משום ביטול. וכ"פ בחזו"ע שם שפח ע"ש].

אמנם אם עבר והוסיף מים חמים לתבשיל, מותר לאוכלו אף אם הוא ספרדי. [חזו"ע ח"ד שפח, שצב]

עצות למניעת חמין שעומד להשרף בשבת

אמנם ישנן עצות שיוכל לעשות כדי למנוע את החמין מלהשרף או להתייבש

חסיבת חנוכה

ילדים וכל המשפחה
ענק הפקת

הגרלות
קורקינט, סקטבורדים
ערכת קריקס, רחפן ועוד...

להקת פרחי ירושלים

חזון עובדיה
עושר הלוי
מופע להטוטים מרהיב
רקדנים, ונבנות

בתיכל התרבות ירושלים
רח' התעשייה 4, תלפיות ירושלים

פתיחת שערים
18:15
תחילת המופע
18:45

במוצאי שבת
ל' כסלו, 20.12.25 למניינם
נר שביעי של חנוכה

מספר המקומות מוגבל >
לא תתאפשר הכנסת אוכל ושתייה לאולם

במוצש"ק פרשת וישב בין השעות 19:00-20:00
במרכז פעילות לנוער - אור לדרך רח' יהושע ברוכי 22 גילה, ירושלים.
לפרטים נוספים: 054-6284225 אור קלימי

מכירת כרטיסים:
לא תתקיים מכירת כרטיסים ביום האירוע